

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுருப்பொருள்:

திருவாவணிக் கா

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இஃது

உறையூர்.

சைவசித்தாந்த சபையாழ்வார்கள்

லொருவராகிய

தே. பெரியசாமிபிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டு

கா. கு சங்கரலிங்க முதலியாரவர்களாற் றமது

டாப்ட்ஸன் பிரஸ்ஸில்

பதிக்கலாயிற்று.

1904.

உறையூர் வித்துவான்

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

சி. வாஞ்சைலிங்க வைத்தியநாத செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த சம்புமூலத்தடியில் வாழுமொரு தேவ தேவை, கார்பூத்த ஊழுழுதுந் கழிந்துகழி யாதபெருங் கதியைச் சார யேர்பூத்த பதிற்று; பத் தந்தாதி யாலேத்தி யிறைஞ்சி னானால், பார்பூத்த புலவரெலாம் புகழ் பெரிசு சாமியெனு ம்பான்மையோனே.

வேலுமயிலுந்துணை.

சிறப்புப் பாவிரம.

செந்தோம் கலாசாலை இயற்றமிழ்ப் போதகாசனியரும்

மதுரை புதுத்தமிழ்ச் சங்கப்புலவரும் ஆகிய

மகா வித்துவசிகா ரத்தினம்

ஸ்ரீ மாந் தீருமயிலை

சண்முகம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

பூவைவணத் தொருமாலும் புண்டரிக மேயானும் போற்றிக் காணக்
காவைபலப் பலசுழுங் காவையிறை யடியிணைக்கே கருதித் தந்தான்
நாவையருந் தமிழ்க்கடவு ணுட்டியமெய்ப் புலவரெலா நாட வின்னோர்
பாவையகந் தனிந்பதிறுந் பத்தந்தா திப்பெயரிந் பரிந்து மாதோ.

சுதிபூத்த செழுஞ்சடையார் காந்திமதி யம்மையொடு கலக்கப் பூத்த
துதிபூத்த பதியுடையான் பதிபசுபா சத்திறனே தொகுத்தெல் லோர்க்
கும், விதிபூத்த வகையினனித் தருணிலைகாட் டஞ்சபையின் மேவப்பூத்த
சுதிபூத்த நெறியினொழு கொருபெரிய சாமியெனுங் கவிஞ ரேறே.

சென்னை அஷ்டடாவதானம்

பூவை

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

வானைத்தா வியவெண்ண வலினீழலுழிவதிதல் வனப்பா வேற்ற
வானைக்காப் பெருமாற்குப் பதிறுப்பத் தந்தாதி லலங்க ரித்துத்
தேனைத்தேர் சுனைமலிசெம் மொழிநிரப்பச் சொற்றிட்டான் செய்யு
ணொஞ் சோனைப்போற் பொழிபெரிய சாமிகா வலனென்னத் துண்கு
வோனே

சிறப்புப் பாயிரம்

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை

வித்துவான் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ

சி. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மதுவள ரினிய காவும் வாவியும் உயலு நாட்டாட்
பொதுளுறு கவினு மோதும் பொன்னினீர்ப் பொலிவு மான்ற
முதுமறை யொலியு மிக்க முன்னவ னானைக் காவை
யிதுசுவை யமுதோ தேனோ வெய்திய கண்டோ வென்ன

மதித்த நல்லறி வினன்பர் வாய்செவி யாக மாந்த
வுதித்தசொன் மலரா வுள்ளி னொழுகுநர் நாரதாசர்
பதிற்றொடு பத்து நேர்த்த வந்தா திபன் பின் யாத்து
துதித்தன னுறைந்த வேளாண் டொல்குலத் தோன்ற லானேன்

கந்தகுண மறிவு மேன்மை நாவன்மை ஞான மேன
சித்தர னாட்சே ரன்பு சிவகெறி விரிக்கு மாற்றல்
பொற்புதா நேர்ச்சி மாண்பு புகழினை பொலியு நீரான்
முற்றவப் பெரிய சாமி முதுதமிழ்க் கவிஞன் மாநோ.

தரங்கை வித்துவான்

மகா-நா-ந-ஸ்ரீ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மூவரா யவவதுலன் முதன்மைகொடு மிருந்தருள்செய் முழுநீர்ப் பெண்
னி, பாவரா யப்பதியா னைக்காவந் தாதிவினைப் பரிவி னீந்தா, ஞவரா
யக்கவிஞர் நலமேவப் புவிவாழ்நர் ஞான மெய்தத், தேவரா யக்குரிசில்
சேய்ப்பெரிய சாமியெனுஞ் சிரி யோனே.

உறையூர் சைவசித்தாந்தசபை கவுரவ காரியதரிசியார்

தொ. மு. நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அருமறையின் னமுங்காணு தப்பா னின்ற

வதுபவமா மாணேக்கா வண்ணல் ரீது

கருவுறையுங் கொடியதுமார்த் கடல் சுடந்தே

கருதுமுயர் தலிலீடாங் கரையிற் சார

திருவுறையுந் தேன்ருதமிழ் சிறக்கப் பத்தாய்ச்

சேர்ந்தபத்தத் தாதிசொன்னுண் றெளிந்தோர் கொள்ளத்

திருவுறையு ரினில்வந்த சீர்மை யானன்

றிகழ்பெரிய சாமியெனுந் திறன்மிக் கோனே.

திருப்பரங்குன்றம்

அ. ரு. நாராயணசரணர வர்களியற்றியது.

சீர்பூத்த புனல்பமந்து வரும்பொன்னி மாற்றிவிடை. சிறந்து
தோன்றி, பேர்பூத்த சம்பமுனி சிரத்துதித்து வளர்த்தோங்கும்
பெருவெண்ணை, லேர்பூத்த நிழலுறையும் சம்புகா மகன்மலர்
த்தாட்க்கின்ப மார்த், கார்பூத்த மனமுறுநற் பெரியசா மிக்கவி
ருன் நலமுந் றேங்க.

பத்திபுரி யடிவர்கள் படித்துணர்ந்து நதியலையப் பதிற்றுப் பத்
தாம், மெத்தியசி ரந்தாதி தனைமொழிந்தா னதனைநகை மதித்து
விண்ணில், வெத்திசையும் புகழ்ப்படைத்த தருநிழல்வா ழிந்தி
னு மேங்க காணு, முத்தலமும் புகழ்ப்படைத்த காட்டுவாழ் முத
ன்மையருள் மொழிபொய்யானு.

குணமெனுந் பருவத்திற் வளர்சுமர சாமியெனுந் குரிசில்
முனனுள், மணமுறுநன் மலரெடுத்த மாநேவன் ருட்கணிந்த
வரத்தாற் றேன்றி, துணருறுந் குழலுமையா னுடனுரையுந்
குழகனடி தொண்டு வாய்த்து, பணமுடிவா டுலகினுளார் புகழ்ந்
தேத்தும் பலவழியைப் பலகா லோர்த்து.

புன்செய்கை நோக்குமவர் திசையினுநில் லாததற்கும் புனித
சிலன், தன்செய்கை தனைநோக்கித் தருமஞ்செய் பவர்கடக்குந்
தகைம பூண்டோன், இன்செய்கை புடையவரை யெறிபெற்று
புபசரிக்கு மெழிற்செய் வாயான், மன்செய்கை தனையறிந்து நட
ப்பதிலோர் மனுவேந்தன் மயக்கங் கொள்வான்.

இன்னவெலா முடைமையொடு வெழிலமைந்த மடமாத ரென்
றான் ஹந்தான், தன்னவந்து புடைகுழிந் தொகுதியினில் மத
ன்னெனச் சொல்வாய் தின்னும், பன்னலமார் க்காதுபவ முழுத

மைந்து பலர்புகழும் பன்பின் மிக்கோன், கன்னயசங் கரலிங்க
வேளச்சிற்பதித்திங்கு நல்கி ஓனான்.

திரிகிரபுரம் நாஷனல் ஹை ஸ்கூல், தமிழ்ப்பண்டிதரும்.

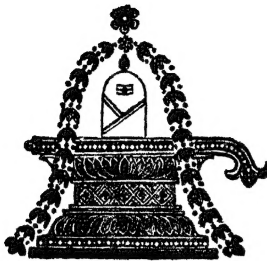
உலறயூர் சைவசித்தார்த்தப் பை உ. தவிசபைத்தலைவருமாகிய,

மகா-ரா-ஸ்ரீ. தி. ச. ஆறுமுகநயிராவர்கள்.

இயற்றிய.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீர்தரு செந்தமிழ் சிலணிய நாட்டி, லாதித் தன்குல வரையர்கோ லோ
ச்சு, குழுகா ரணத்தால் சோழ ராயின, ரன்னவர் பொலியு மமர ருல
கேய்த், திந்நிலம் பரவு மிலங்குசோ ணுட்டுப், பொன்னி யாற்றுப் பொ
ற்பார் தலத்து; னத்தியுஞ் சிலம்பியு மம்பிகை யயனு, மடிமல ரேற்றி
யருணலம் பெற்ற, வாம்பல் வணத்து ற்ப்பத் தலமாம், சதுர்மறை யோ
துஞ் சதுர்த்தப் பொருளான், காரணத் தியேயன் கதித்து நிறீதி, பழவி
னை யொரீஇப் பதம்பெற கல்கந், திருவருட் டுறையின் சீரார்த் துள்ளா
ர், தவநெறி யோங்குந் தமிழ்மறை யாரியம், மிக்கொலி செவியின் மீக்
கொண் டுற்றே, விம்பர்வந் தொல்லை யிருகரந் குவிக்கும், விண்ணோர் து
திபெறு வெண்ணுவ னிழலமர், ஞான தலர்கொன் நம்பன் னேய, நவந்
தரு பேத நடிப்பவன் மூன்று, பத்துட னுறு பகுத்துமே னின்றோன், பு
லவர் நாவின் புகழ்பன் னுலு, னுரெனப் படுவ துறந்தையம் பதிதிகழ்,
மேழிக் கொடியுடை லேளான் குடியிற், நேவரா மன்மாற் செய்ய திரு
மேனிக், கலந்துவந் தருளுந் காந்தி மதியா, ரஞ்செய் சீரடி யருந்துதி
யாற்றித், திருப்பணி யுமுற்றிச் செய்யருந் தவத்து, (மகனய் றந்தை) ம
ன்னிய பாவிற், சிலங்கா யுதித்தோ னிம்மையி னலம்பெற, மெய்கண்ட
ஞாலின் மேதை வாய்ந்த, பெருமை மீமிக்க பெரியசா மிப்பெயர் டல
மையுள்ளோன் புதுமணந் கமழுக, கனியோ தேனே கண்டோபா கெ
னக், கற்றோ ருவக்கக் கண்ணுத லான்சீர், மயிலயி னீத்து மணித்தசந்
தாளந், தாங்கும் பேறு தருமுத்தி நாதன், சைவம் வளர்த்த சம்பந்த மூ
ர்த்தி, யாதித் தீவக மன்னவெம் மண்ணலா, ரரு னுறு பாவா லகமலந்
தேத்திப், பத்தி ரசமுதற் பாங்கிற் சார்த்தே, ஐ ரு மன்புந் குலந்திரி பு
ம்மு, ஞரணி மார்ப் ஞரமார் மிடற்று, நன்பு கொளவே நந்தி ரடிதொ
டை, தருபதிறுப் பத்துத் தந்த வந்தாதி, மாலை சாற்றி மகிழ்ந்தா னத
னை, வாறே ரன்று வார்கட லமுதந், கொன்றையா னருளாற் குலவ்ப
பெற்றென, நல்லவர் போற்று நலஞ்செறி காட்டுத், தொண்டை லோ
ளான் டொன்மை முதன்மையன், குமாரசா மிப்பெயர்ப் குணம்புக முற்
றோன், சிவத்தைப் பேணிற் தவத்திற் கழகெனாஞ், செப்பு மல் வையு
ரை செப்பமா வோர்ந்து, நற்றவத் துதித்து நானிலம் புகழும், செல்வப்
புதல்வன் சுப்பிர மணியவேட், டன்னுடன் வந்த தகைகூ றன்பன்,
சைவந் தழைக்க தண்மகி யுள்ளோன், சங்கர லிங்கஞ் சார்பே ராள,
னம்புவி யாரின் நன்புபெற் றாய், தன்னச்சி லேற்றித் தந்தன னீதன்
றே, விசைதவழ் நாட்டி லிளையத்தோர் முறையே,

சீவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்போதம்:

திருவானைக்கா பதிற்றுப்பத்தநகாதி.

கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு விநாயகர்.

திருந்தியமா மறைபயிலுந் திருவானைக் காவிறைக்குப்
பொருந்தியநற் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி புகலவரு
டருந்தியக்க மொழித்தெனக்குச் சதுர்முகனு மவன்வருகா
மருந்தியனுந் தொழுமானை வதனமுடை யான்பதமே.

ஜம்பு நாயகர்.

பொன்பூத்த மார்பனய நரிபுலவர் முதன்மற்றைப் புனிதர்
யாருங், கொன்பூத்த பலவகையாங் குளிர்தீர்சொண் டாட்டியது
மன்றிக் கோதி, நென்பூத்த நயப்புனலே சடையிருந்து மதின்வி
ழைவு தீர்கி லானாய், மின்பூத்த புனலுருவாய் வேழவனத் தமர்க்
தானே வேண்டல் செய்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

அகிலாண்ட நாயகியார்

மணமலிபூத் துணர்க்குமலுஞ் சிலைதுதலுஞ் செவ்வாயும் வயங்கு தோளுங், கணமலியன் பருக்கருளைப் பொழிவிழியுந் தனகடமுங் கடகக் கையுந், குணமலிபன் லுயிரெவையு மீன்றதிருவுதராமும்பொற் கொடிநேர் நள்ளும், வணமலியெ மகிலாண்ட நாயகிதன் மகாபதியும் வணக்கஞ் செய்வாம்.

செவ்வ விராயகர்

நீர்கொள் சடிவப் பரஞ்சுடரா நிமலா னந்தப் பெருமானார் நாரகொ ளன்மி னோடளித்த நவிலுமொருகோட் டிருசெவிந் சீர்கொண் முன்று மதநால்வாய் திகழு மைந்து கரமுடைய வேர்கொள் செவ்வ மழகளிறென் னிதயத் தடத்தி லிலங் கடுமால்

குமாரக் கடவுள்

முன்ன மறையா கமமங்க மொழியுங் கலைகண் முழுதுணர்ந்த துன்னு மலயத் தமிழ்க்கடற்குத் தூய வோத்தை வலியுறுத்த மின்னுங் கருணைப் பெரும்பிழம்பாம் வென்றி யயில்வேற் கரத் தெந்தை, பொன்னங் கமலப் பூங்கழலைப் புகழ்ந்து பாட லெம் வேலை.

திருநந்தி தேவர்

தெள்ளிய கங்கை வேய்ந்த செஞ்சடைப் பெருமான் வாழும், வெள்ளியங் கயிலை காக்கும் மேதகு சீர்வாய்ந் தோங்கு, நள்ளிய கருணை யோடு நந்தமை யடிமை கொள்ளும், வள்ளிய நந்திப் புத் தேண் மலரடிக் கன்பு செய்வாம்.

திருஞாந சம்மந்த சுவாமிகள்

கும்பத் தன்னி லிருகும்ப மேந்தி யொருகொம் புதித்திடவுந், தம்பத் தனில்வந் தான்சிவசா ஞபந்தனைத்தாங் கிடவுமரு, ளம்பத் தனைய முலைசுரந்தெம் மம்மை தரும்பா லயில்ஞான, சம்பத் தனையே, யெஞ்ஞான்றுந் தமிழேன் செய்தல் சிந்தனையே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அன்ன வடிவாய் நான்முதத்தோ னளவில் கால நேடிநின்று, மின்ன படியென் றறியவொணு விண்டைச் சடையா னெம்பெருமா, னன்னங் கொடுவந் தாற்றினிடை யனிக்கப் புரியு மரியதமிழ் மன்னுந் தவத்து நாவரசர் வனச மலர்மென் கழல் பணிவாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்.

குல்லைப் படலை யோன்கிடயாய்க் கவை யிடந்துங் காண்பரிதா
நல்ல கமலப் பதமகன்று நயனம் வளரு மிடத்தினும்வந், தொல்
லை மகிழ்வி னெடுமுடிமே லொன்றப் புரியு முயர்தவத்து, வல்லை
ப் பொருவு முலைப்பரவை மனாள் னடியை வணங்குவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

எழுதும் வேலை நான்முகத்தோர்க் கியற்றி யெழுதா மறைபுக
ன்ற, கொழுது வரிவண் முழக்குமலர்க் கொன்றை புனைந்த பூர
ணனே, பழுதி லொருபூ சுரவடிவாய்ப் போந்து பதுமக் கரநோவ
வெழுதும் படிநற் தீர்தமிழ்சொ ளிறைவர் மலர்த்தா ளிறைஞ்சிம
வாம்.

சண்டேசுர நாயனார் முதலாக வறுபத்து மூவர்கள்.

தந்தை யொருதா டனைத்துணித்துச் சாற்றுந் தனக்கொப்
பொருவரினா, வந்தி மதிகின் றொளிர்மடிலத் தமலன் கமல விரு
தாள்சேர், மைந்தர் தானு மற்றபான் மும்மை யடியர் மலர்த்தா
ளுஞ், சிந்தை யுவந்தே சிந்திப்போந் தீய வினையுஞ் சிந்திப்போம்.

அவையடக்கம்.

வாணாதற் றேவி யார்செய் வயங்கு பூசனை தழீஇய, தானு
வேர் சிலந்தி செய்பூ சுனையையுந் தழீஇய வாற்றா, லேனாறு
மடியர் செய்யு மினியபா வேற்ற லோடுங், கோணுறு மனத்தேன்
சொற்ற செய்யுளுங் கொண்டாள் வாணல்.

நூல்.

சொரர் கமல மலரதனிற் செறிந்து விளங்குந் திசைமுக னுங்
காரார் மேனி நெடுமாலுங் காண்டற் கரிய கழலிணையை
நாரா முளபி லடியேனு நண்ணுங் கால முளதேயோ
வேரா ராணைக் காவிலம ரீசா வடிய ரிரும்பேதே

இரும்பார் வலிய மனமுடைய வெளியே னின்ற னெழின் மிகுந்த
கூரும்பார் கமல மலரடிக் கே துகடர் தமிழாற் பாமாலை
யிரும்பா ரதனிற் சூட்டுமா நென்னோ முன்னந் தவமிழைத்தேன்
கூரும்பார் கழனித் திருவாணைக் காவின் மேய கண்ணுதலே 2

கண்ணே கண்ணி னுண்மணியே கருத்தே கருதப் படும்பொருளே
விண்ணே விண்ண வர்க்கையே வியே வியி னுறுமணமே
பண்ணே பண்ணின் மேவிசையே பரவும் வெண்ண வன்னிழல்வா
முண்ண நின்றுன் பொன்னருளே யடியே னென்றோ வெய்துவதே

எய்தி நினது மலரடியி னின்ப மடியர் துகர்தரயான்
பொய்தி கழுமில் வுலகினிடப் புண்ண ருடலே யோம்பிநித
மைதி கழுமுவெங் கணைவிழியார் வலையின் வாய்ப்பட் டெழல்கின்
றேன், பொய்தி கழுமுவெண் னுவனிழன் முதல்வா முக்கண் மு
ன்னவனே

முன்ன மறைபு முணர்வரிய முதல்வா வாணைக் காவினுறை
மின்னி னனைய சலடியதனின் வேயந்த கொன்றைப் பட்டையனே
பின்னை கேள்வ னுணர்வரிய பிறங்கு நின்றன் றுளிணைக்கி
மென்னை யிருத்தி வைப்பதனுக் கிரங்கி யருள்வ தென்கொ
லோ

என்று தவழ மாமதில்கு மெழிலா ராணைக் காவினமர்
கொறு குணிலாக் கனியுகுத்தோன் காண்டற் கரிய பரம்பொருளே
மன்று ணடிக்கும் பெருமாணை வந்திப் பார்த மகத்தொளியை
யின்று வணங்கப் புகழ்வாயே லென்னோ குறைநிற் கென்மனமே

மனமே நினக்கோர் மாற்றமின்று வகுப்பே னதனைக் கேண்மதிநீ
வனமே வான வரையோங்கும் வளமார் காவின் மாமணியைக்
கனமே யனைய மிடறுடையெங் கனக வரைவிற் கடவுடனைத்
தினமே யுன்னி வாழ்த்துதிமேற் சேர்வாய் முத்திச் செழுங்கரை
யே ௪

செழுநீர்ப் பொன்னி புடைசெறியுஞ் சீர்கொள் காவை நகர்மேய
மழுவார் கரத்தெம் பெருமாணை மதிசூ டியநம் பிஞ்ஞகனைத்

திருவாணைக்கா பதிற்றுப்பத்துத்தாதி.

தொழுவார்க் கிரங்கி யருள்வானைத் தூய்மை யானைப் பாடாமற்
பொழுதே போக்கித் திரிதந்தேபொல்லா மைய வாழ்த்தேனே

மையார் கண்டப் பெருந்தகையை வளமார் காலை மாமணியைச்
செய்யா மறைசொல் செழுஞ்சுடரைச் சிந்தைத் தலத்து விருத்
தாதே, நெய்யார் குழன்மங் கையர்தமையே நேடி வாளா வாண
னைப், பொய்யா நுலகற் போக்குறுமிப் புலைய னேற்கங் குய்வுண்
டோ

உய்ய நெறியே சிறிதோரா துலகற் பாஞ்ச ராத்நிரமுள்
வெய்ய சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து வருந்தா வாறருளா
றுய்ய சைவசமயமெனுந் துலங்கு நெறியிங் கெனக்கனித்தின்
றைய னேனாக் காவிலம ரப்பனாட்கொண் டருளினனே.

வேறு.

அருளினாற் பொலியுந் திருவுருக் கொடுநல் லறவிடை மீதினி லீ
வர்த்தே, தெருளினாற் பொலியு மடியவர்க் கருளுஞ் செல்வமே நி
ன்னடிமலரை, மருளினாற் பொலியு மனத்திடைக் கண்டு வஞ்ச
னேன் மகிழுகா ளுளதோ, பொருளினாற் பொலியுங் காவையின்
மேய புண்ணியா புன்மறைக் கொழுந்தே

மறையவன் முருத்த னிந்திரன் முதலா மற்றுள வானவர்க் கெல்
லா, மிறையவ னானைக் காவினி லமர்த்தோ னிணையடிப் புகழினே
யேத்தித், தறையினி லெவரு மெடுத்தெடுத் தேத்தத் தலைமை
சால ருன்பெரு மடியார், குறையினே மிகவு முடையவா னு லகை
க்குறிப்பது மனத்திடை யிலையே ௧௨

மனத்திடை நின்றன் றிருவுரு வன்றி மற்றுள வானவர் தம்மைத்
தினைத்தனை யடியேன் கனவிடை யேனுஞ் சிந்திப்பே னல்லனியா
ன கண்டாய், சினத்தினாற் புரங்கண் முன்றையு முன்னர்ச் செழு
ந்தழற் கொள்ளுமா புரிந்த, கனத்தினுங் கரிய கண்டனே காவை
க்கடநகம ரமர்த்தவிண் ணவனே

விண்ணவ னேநின் றிருவுருத் தனையே விருப்பொடுங் கருத்திலெ
ஞ் ஞான்றுந், திண்ணமா மதித்துன் வரவெதிர் பார்க்குஞ் சிறிய
னேன் றனைவிடேல் கண்டாய், கண்ணுதற் பரமே தவர்பரா சா
னுங் கவுதம னுந்தொழும் காவை, விண்ணிழி கோயின் மேவிய
தெய்வ விழுத்தரு சம்புரா யகனே

சம்புராய யகனே சாற்றகி லாண்டத் தலைவிதன் பூசனைக் கன்றித்
தும்பியுஞ் சீயுஞ் செய்தபூ சனைக்குஞ் சுரந்தருள் றிந்ததோர் த

டைந்தே, னம்பணி சடையெம் மாநியே கோநிலையெறி யமுத
வா ரிதியே, கம்புறு ஞான தலத்திடை வைகு நவநெழு சுத்த
நிர்க் குணனே கடு

குணப்பெருங் கடவி னகடுகின் டொழுஞ் குளிர் புனற் பொன்னி
சூழ்ம் தொளிநுந், தணப்பருஞ் சீர்கொள் காவையின் மேய சம்
புலே நின்னடி மலரைப், பணப்பெரும் பார்தட் சுடிகையிற் கிட
ந்த பார்மிசைப் பத்தியி னெடுமோர், கணப்பொழு தேனு நினைந்
திடா தின்றிக்கடையனே னுய்யுநாளுளதோ கசு

நாளெலா நின்றன் திருவடி மலரை நாமொ தறிவிழந் தெளிய
வாளுலா முண்கண் மங்கையர் மையன் வாரிதி யாழ்ந்திவண் கழிக்
கும், கோளெலா முடைய கொடுமனத்தேற்குந் குரைகழ லளித்
தருள் கண்டாய், தூளெலா மொருங்கே பொழிதரு நாவற் றாய்
வனத் தமர்ந்தகந் தானே கஎ

சுந்தரன் காழி ஞானசம் பந்தன்சொல்லிறை வாதலூ டிகள்
செந்தமிழ்ப் பாடல் கேட்டரு ணின்றன் திருச்செவியேற்குமோ
வென்றன், சந்தமில் பாடன் மற்றுநீ யிரங்கித் தண்ணளி புரிவ
தெவ் வாரோ, பந்தமின் முனிவர் சூழ்தரு காவைப் பதிவயி னம
ர்த்தவெம் பரனே கஅ

பரமனே முன்னம் பங்கயத் தயனும் பரவையில் விழிவளர் பவ
னும், பரமொரு நானுனென்றுனே யெதிர்த்து படருழந் தமைய
நிற் திருந்தும், பிரமநா மன்றி வேறிலே யென்னப் பிதற்றுநர் கா
ண்பரோ நின்னைக், கரமலைக் காவின் மேவிய தெய்வக் கவின்கிசு
சம்புநா யகனே யக

நாயக னொளிநுந் காவையின் மேய நான்மறை தனக்குமெட்
டாத, தூயவன் சோம சேகரன் றுலங்கு தொன்மையன் சுந்தர
னைந்து, சாயகன் தனைமுன் பார்வையி னொரித்த சங்கரன் றற்பர
னன்றித், தாயகம் வேறொன் றுண்டுகொ லிந்தத் தரணிமே லே
ழையேன் றனக்கே உய

வேறு

தனக்குவ மையி றந்திணைத்துறை
புனத்து ழாய்முகில் போற்றுது மீசுனை
மனத்துள் வைத்து வழுத்தவு மென்றனக்
கனத்தன் கால னொருந்துய் றற்றவே

அற்ற மோவுய ராணைக்கா வண்ணலைக்
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதன் மூர்த்தியைப்
பெற்ற மூரும் பிரான்னைப் போற்றிடா
தெற்றுக் கோபிறந் தேங்குவி ரோழையீர்

௨௨

ஏழை காளினி யேனு மிருண்மலர்க்
கூழை யார்தமைக் கூடன் மறந்துநீர்
வாழை காய வரைபுயர் காவையெம்
மாலழை வண்ணனை வாழ்த்தி வணங்குமே

௨௩

வணங்கெ னத்தலை யோடு வழுத்தென
விணங்கும் வாயினை யீந்தடி யாரிருங்
கணங்கள் காட்டிக் கடையனை யாண்டனன்
மணங்கொ ணுவல் வளத்துறை மன்னனை

௨௪

மன்ன னேமலை மங்கையோர் பாலுறை
யன்னஞ் சேர்வய லாணைக்கா வண்ணலே
யுன்னை யேதொழு வேற்குத வாத்தின்
றென்னை நின்ற னிணையடிக் கஞ்சமே

௨௫

கஞ்ச மன்ன கவின்றரு நன்முக
வஞ்சப் பெண்மயல் வாரிதி யாழ்ந்தொரு
தஞ்ச மின்றிக் கவிக்குந் தமிழனை
யஞ்ச லென்றரு ளாணைக்கா வத்தனை

௨௬

அத்த னேயொளி ரத்தி வனத்துறை
கத்த னேகுளிர் கங்கைச் சடையனை
பித்த னேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டிடி.
னித்த லத்துனை யேசுந ரியாவரே

௨௭

யாவ ருன்னை யறிதரு நீர்மையர்
பூவ ருமய னோடு புனத்துழாய்த்
கேவ னுந்தெரி யானெனச் செப்பிடிற்
காவை மேவிய கன்மகள் பாகனை

௨௮

பாகை நேர்மொழிப் பாவையர் மையலா
லாக மோடறி வன்பழி வேளையான்
மாக நாட்டவர் வந்து வணங்குநன்
னை மாவன மேவிய நாதனை

௨௯

நாத னுபவந்திந் நானிலத் தென்றனைப்
போத கல்கிப் பொருளெனச் செய்துதன்
பாத தாமரை தன்னிற் பரிப்பவ
னோத நீர்வய லும்பல் வனத்தனே

௧.௮

வேறு.

வனத்துழாய் மாலையணி மாலவனு மலர்மேய
யனத்துவச நான்முகனு மடிமுழுகா ணுதுழல்ச
சினத்தினுற் புரமெரித்த தென்னனைக் காவானென்
மனத்துளே யெனவந்த வாறென்னு வறியேனே.

௧.௧௫

அறியேனின் பெயர்புகன்றே யாடேனின் றிருமுன்னர்க்
குறியேனின் றனையுளத்திற் குறியேனின் றனக்கருகை
முறியேய்வெண் ணுவனிழன் முதல்வாமற் றுதலினுற்
சுறியேனுன் னருட்கயலாச் செல்வேனோ தீராகே.

௧.௧௬

நரகமதி லுய்த்திடினு நாதானின் றிருவடியின்
வீரகருளிச் செய்குவையேல் வெறுக்கேன்மற் றதையின்றே
ஹரகமொடு வெண்கரியைத் தூரக்கவளிச் சூனும்விரும்பே
ஹரகமணிக் தொளிருறுந லும்பல்வனத் துறைபவனே.

௧.௧௭

பவமென்னும் பெருங்கடலிற் படிப்படிந் தெந்நாளுஞ்
சுவமென்னப் படுவேனேத் தண்ணளியி னுலினிதே
தவமென்னு நெறிபயிலுந் தக்கார்குழ் காவைநகர்ச்
சிவமென்னும் பொருளின்தே தேடியடைந் தாண்டதுவே.

௧.௧௮

ஆண்டானை யடியேனை யாளாக வனலுருவாய்
நீண்டானை நீள்சடைமே னிலவிதழி யோடரவம்
பூண்டானைப் பொருதழியும் புறச்சமயத் தவர்மனத்தை
வேண்டானைத் திருவாணைக் காவானை மேவினனே.

௧.௧௯

மேவியவெம் பந்தத்தால் வேறுவே றுருவெடுத்துக்
காவிரேந் கண்மடவார் கலவிகனி லாழ்ந்தென்றும்
பாவியேன் படுந்துயரம் பார்த்தருளா யீதருளோ
வாவிசூழ் திருவாணைக் காவமர்ந்த வற்புதனே.

௧.௨௦

அற்புதநின் றிருக்கோயி லடைந்தங்கம் புளகரும்பப்
புற்புதங்கொ ளாறென்னப் புனலொழுக விருவிழியி
ளற்பினோடு நின் றுருகி யகங்குழையே னுய்வேனோ
சிற்பானே திருவாணைக் காவமர்ந்த தெள்ளமுதே.

௧.௨௧

அமிழ்தனைய தமிழ்ப்பாட வரியநீன தடிமலர்க்கே
 அமிழ்திறைவை யகத்தெனியே வரியம்புகொ றருள்புரியா
 யமார்தொழும் திருவாரூர்க் காணினமந் தடைத்தவர்தஞ்
 சமலமதை முறுக்கியரு டனித்தலைமலப் பெருந்தகையே. ௩௮

பெருந்தகையைக் காவைநகர்ப் பிறப்பினையப் பேணுமன்
 முருந்தனைய முரணினுர் முயக்கினிடை நனிவிழ்த்து
 வருந்துவெனப் பாழ்கெஞ்சே மற்றனைய பெருமான்தன்
 பொருந்துதல்த் திருவருளாப் புசிப்பதுனக் ஞாண்டாமோ. ௩௯

உண்டாமோ வுணையன்றி வய்வருளத் தெய்வமொலப்
 பண்டாய நான்மறைகள் பகர்வதையே பாபாமற்
 கொண்டாமும் பிறதெய்வக் கொடியருளும் வையுள்ளதோ
 வண்டாமு மாருகத வனத்துறையும் வானவனே. ௪௦

வேறு.

காணுலவு செழுமநில்கள் வயங்குறுநற் காவை
 மாநகரின் மேவியவெம் வானவனே நாயேன்
 காணுலவு பிறைமேகங் கொடிவரையை வென்ற
 குளங்கூத்த லிடை கொங்கை கொண்டகின் மிகுந்த
 காணுலவு விழிமடவார் மையலெனக் கிளத்தும்
 வாரிதியின் விழ்த்துகரை யேழும்வகை காணென்
 காணுலவு நினதுமல்க் கழனிணையாக் கலத்தைத்
 கடையனேற் குதவியருட் கரையினிற்சேர்த் தருளாய். ௪௧

அருளேனன் னெறியைவிடுத் தவனிமிசை நாளு
 மரிவையர்க டனைவிரும்பி யிலவுறுநிற் கென்னின்
 மருளேயு மனமுடைய மாபாவி தனக்கே
 மதுவாயின்முன் பருள்புரிந்த மான்பெதனைக் கொண்டே
 விருளேயு முகிலுலவு பொதும்பரிரு ஞாங்க
 ரிலகு மெழிற் திருவாரூர்க் காவதனின் மேய
 தெருளேயுஞ் சம்புமுனி போற்றாறுந் தெய்வக்
 செழுஞ்சுடரே சந்தமிகு முந்தை மறைத் தொழந்தே. ௪௨

தென்மணக்குங் கமலமல ரயனாகிப் படைத்துஞ்
 செழுமேக மனையநிற மாலாகப் புரத்தும்
 வான்மணக்கும் பிறையணிந்த வானவனா யழித்து
 மன்னுதனக் கோர்வடிவுந் தொழிலுமிலா தோளிருஞ்
 சேன்மணக்கும் வயற்காவைத் தெய்வகர் தன்னி

திருவழுடன் வீற்றிருக்குஞ் சிவக்கொழுந்தே நாயே
 னான்மணக்கு முடற்பிறவி தனிலுறுதற் கஞ்சி
 யுனதுபய சரணடைந்தே னபயமரு ளரசே.

சக.

அரியபர வெளியதனி லம்மைமகிழ் பூப்ப
 வானந்த நடமபுரியு மமலநீன தடியைப்
 பிரியமுட னுளமதனிற் பேசுறுமெஞ் ஞான்றும்
 பெரிதாநீனத் திடவருளிப் பிறங்குமுன தருளுந்
 குரியவனு மெனைப் பிரியி லுனைமுனிவா ருளரோ
 வுணமுயர்த் தோன் உமல வுயர்மனையோன் போற் றுங்
 கரியமுக லுறங்குமுயர் கடிமதில்கள் குழந்த
 காவை நகர் மேயவருட் டேயபாஞ் சுடரே.

சச

கடரிலேவே வனையவிதி மடவார்க டமையே
 துருவியிவ ணலமருமித் தொல்வீனையி னேற்குள்
 மடலவிழ மரைமலர்ச்சே வடிதனையே நாளு
 மறவாமன் மகழ்வினோடு வாழ்த்துமடி யார்தக்
 திடமிருந்த கூட்டநனி சேர்த்தவாட்ட கேற்ற
 திருத்தொண்டே புரிதருந் செயலளித்தின் றருளாய்
 தடமிடங்க டொறுங்குலவு ஞானதலத் தமர்ந்த
 சகிகண்ட சிகண்டாவெஞ் சாற்றாமணி கண்டா

சரு

கண்டாருங் கேட்டாருங் காசினியில் பெய்ய
 கடியவனென் றுளநடுங்கிக் கைத்துமிக வேசக்
 கண்டாரு மொரியயில்வேற் கண்ணியர்க டமக்கே
 கழிமகழ்வோ டேவல்செயக் கடவேனைப் புகழாம்
 வண்டாரு மாமறைதூ புரமுமணிக் திமய
 மலைமாளார் களிப்பெய்த மன்றினட மாடும்
 வண்டாரும் வாரிசமென் மலமடியிற் கூட்டாய்
 வளம்படைத்த காவைநகர் குளம்படைத்த விழியாய்

சச

விழிநிறைந்த புரத்தானும் வியினமர்ந் தானும்
 விசுமலைப் பாயறனின் விழிவளரு வானுங்
 கழிபொருளுந் குரியானுங் கவுசிகனுந் தூய
 கைவந்த மாதவப்ப ராசமனு மருவி
 விழியுமுய ரிமயவரை யின்றெடுத்த வெங்க
 விளங்கொடிபு முளங்கிவற் றென்புகெனின் துருந்
 யொழியாமற் குடந்தம்பட் டேத்தவினி துவந்த
 ஷடாரானைக் காவைமென் னமர்டோர்க்கி யானாய்

சஎ

ஆளுடைய பிள்ளையுய ரரியதிரு மணத்தி
 லலக்கோமோ ராளாய்முன் னமைந்திருப்பே னாகிற்
 கோளுடையே னின்னுனது குரைமூர்ச்சே வடிவையக்
 கூடவருந் தேன்றடைகொண் டேனருள்செய் தாளாய்ப்
 பிளுடைய காரெனவே பேசுதிரு வருளைப்
 பிறனியொழி தரவைந்து பிறங்கெழுத்தோ னுவதாந்
 காளுடைய வடியவர்கட் கியைந்து பொழிந் தருளுந்
 தத்திவனத் தேயமர்ந்த சந்திரசே கரனே

ச.அ

கரமுன்றோ டிரண்டுடைய கரிதனையுஞ் சண்ம
 கம்படைத்த கண்டர வத்தினையு மீன்ற
 கரமுன்றோ டிரண்டுபுடை யொளிர் காவை மேய
 வுண்மையறி வானந்த வுயர்வடிவப் பொருளே
 புரமுன்று மன்றெரித்த புன்முறுவ றனையென்
 புன்மலமெய் துறவினிகே புரிந்தெனையு முன்றன்
 கிரமுன்று நான்குமுளார் தெரியவரி தாய
 செங்கமல மலரடியிற் றங்கவருள் புரியாய்

ச.ச

அருவாகி யுருவாகி யருவருவ மாகி
 யளவிறத்த வுயிராயவ் வுயிரினுக்கோ ருணர்வாய்
 மருவாகி மலராகி மகத்தாகி யணுவாய்
 வயங்குதிரு வருள்பதித்த வாய்மையினோர்க் கருளுங்
 குருவாகி மற்றுளவெப் பொருள்களுமாய் நின்ற
 கொள்கையினு லுனையறிந்து கூடும்வகை கானேன்
 றிருவானைக் காவிலுறை தேவர்கடந் தேவே
 தீதுடையேற் கிவ்வுலகி லேதுகதி செப்பாய்

சூம்

வேறு.

செப்பார் முலைநற் செல்லார் குழல்வெஞ் சேலார்கண்
 பெப்பாரிதழ்கொண் மானார் கலவித் தொடுகடல்விழ்ந்
 நிப்பாரதனி லேங்குறு வேனையு மேன்று கொளாய்
 அப்பார் சடையென் னப்பா காவை யமர்ந்தவனே

சூக

தவமே புரியுந் தகவே யின்றித் தையலர்பா
 லவமே வாணுள் கழித்திங் குழலு மனியனையுன்
 சிவமே பொலியுந் சேவடி சேர்க்கற் செயிருளதோ
 பவமே யடைந்தோர்க் ககற்றிங் காவைப் பதியா

சூஉ

பதியே யுண்மை யறிவா னந்தப் பாம் பொருளே
மதியைச் சடிவத் திறையே மன்றி னடமாடு
நீதியே யென்று நினைவே வழத்த வுள்ளு பொன்னி
நீதியே புடைசூழ் காவலையின் மேய நாயகனே

திரு

நாயக நேயெனை புன்னடி யாகிய நவில்கமல
வீரக மேவ விடுத்தரு வின்னு விளங்குடடற்
பாயக மேயவன் போதுறு காவைப் பதியமருஞ்
சாயக மைந்துடை யானுட னீற்றிய சங்கரனே

திரு

சங்கர நேயுயர் தமனிய வரைபெறு தையலொரு
பய்ர நேமறி மான்மழு தன்னைப் பறித்தமல
நாயக நேயென் னுன்றனை யேத்தம் கருளவாயே
பொய்ர நேயமு டுத்தொளிர் காவைப் போதொறே

திரு

போதே நேரின் பொன்னடி தன்னிற் பொய்மையிலா
நாரே நடியா ரடைந்தமை கேட்டு ஞானமிலேன்
வாரே நள்ளென் முலையார்க் கூடி வாழ்வியி
னாரே றுனென் காவாய் காவை யுத்தமனே

திரு

உத்தம மார்க்குண மொன்றுமி லாதவிவ் வொதியுணையுள்
புத்தமர் குறியுடை யார்கழன் மேவிப்பணித்திடுமா
றித்தரை நீதிவி யற்றுவை யேவெளி யேனுய்வேன்
வித்தக நற்றல மேவிய வேதவி பூப்பொருளே

திரு

வேதகத் தாமுதல் வானவர் பெறலரும் விவன்கழல்வாழ்
வேதகத் தாவென் னுணையிரந் தேனருண் மிளிர் சலசப்
போதகத் தாள்புரி கூத்தையு வந்தவன் புருடனையாள்
போதகத் தார்வன மேவிய தெய்வப் புனலிசா

திரு

நசா நிறை வினையடி நீழலி லில்விலகோ
நேசா வண்ணஞ் சேர்த்தரு ளாயின நெளியனையே
யாசார் நேவிக் கனல் வெப் புறுத்த லாற்றகலேன்
நேசார் மாட மோய்குறுங் காவைச் செழுப்பொருளே

திரு

பொன்னுர் ஞாயில் புடைசூழ் காவைப் புத்தமுதே
மி னுர் சடிவத் திறையே முக்கண் வித்தகனே
யொன்னுர் புரமுன் நெளியப் புன்னகை யுஞ்நறியவெம்
மன்னு நீதினையுத்தொளியேன்வாய் வாய்த்தாதே

திரு

வேறு

வாழ்வனை நிலையா மெ - தே மதித்தல மந்து வாழ்க்
தாழ்மதி யுடையென் றனைத் தந்திமா வனத்தி. மேய
போழ்மதிச் சடைபி னு - தை பொ - னடி. போற்று மாந்
வாழ்வனை முழுதும் வேரோ டொழித்தினி தாட் - டொண் டானே

கூஉ

கொண்டுபன் மலரை காணுங் குடங்கையாற் றாவி நிலமுட
றண்டென வீழ்ந்து நாவிற் றழும்புறப் பாடு ரீற்றுப்
புண்டரக் குறிசேர் நெற்றிப் புனிதரோ டெனையுங் கூட்டாய்.
கொண்டல்கண் படுக்கு மாடக் குஞ்சா வனத்து ளானே

கூஉ

வாடகெழு மிலைவெல் மையுண் வடுவகி ரனைய நாட்டத்
துடியிடை மடவா ரேவற் றொழில்புரிந் துனைம றந்த
மிடியவ னேனு நின்றன வினாமல ரடிதற் தாள்வாய்
அடியவர்க் கெய்ப்பில் வைப்பெ யானைக்கா வமர்ந்த கோலே

கூஉ

கோவல னையனுங் தம்முட் கோல்மோடேனமாகப்
பூவல ரினைப்பொற் றுளும் பொங்கெழில் முடியுந் தேடத்
தீவடி வாச முன்னஞ் சேண்வரை நிறந்து நிற
காவையம் பதியா னனறிக் கதிதரக் கடவுளுண்டோ

கூஉ

கடவுளென் னுரைக்கு மோர்பேர் கடுப்பது நினக்கே மண்முற்
கடப்பரு நாத மீறாக் கருதுதத் துவங்க விரியவுங்
சடந்துள தன்மை யாலே கன்னமுன் னாய முன்ன
கடக்கி முகனை யின்ற காவைமா நகரத் தானே

கூடு

நச்சர வுச்சி யாட்கு நகுமுக மனைய காவை
முச்சக மீன்ற னோடு முடங்குதாற் சிலந்தி வேழ
நிச்சலும் பாவு மெங்க ணி - மலக் கொழுந்தை யாண்டு
மெச்சயிற் பொருளை நாயோ னேத்திடா தயர்ந்த வானே

கூடு

அயர்வது கல்வி சாலீ ராயிரத் தாலோ னேநில
பெயர்பல வற்று னொன் - தைப் பேசுவார் புகழைப் பேசப்
பயமுது வானேற் காவைப் பதியுளா யுனது கீர்த்தி
யயர்வுசால் கிலையி லேனோர் நாவின னுரைக்க வற்றோ

கூஎ

உரையொடு பொருளு மா - யொளியினு டிருளு மாவி
விரையொடு மருளு மா - மேனொடு கீழு மா - தி
தரைமுதற் பூத மாகத் தயங்க வை யலவா மென்னையுப்
புரைதபு வெள்ளை நகைற் புரிவிழ நனிங்கண்டோனே

கூஉ

கண்டதே காட்சி யித்தம் கடலுடை டுடைய பாரிற்
கொண்டதே கோல மன்றிக் கூர்மகிழ் வோடெஞ் ஞான்று
முண்டதே போக மென்பா ருறவொழித் தெனையாட் கொள்ளாய்
வண்டர்பான் மிழந்துஞ் சோலை வாரணக் காவுளானே ௬௬

வாரணத் துரியான் மேனி மறைதாப் போர்த்தா மென்றே
வாரண முகப்பிராணை வழங்கின மென்றே வன்றி
வாரண வாழவை முன்னர் மருவின மென்றே விக்த
வாரணக் காவின் வாழ்க்கை மகழ்த்தனை வள்ளா லீயே ௭௦

வேறு

வள்ளலென வேயுடவா மாதுடரைப் பாடு
மொள்ளறிவி னாவலர்கா னும்பல்வன மேய
பிள்ளைமதி சூடியவெம் பிஞ்ஞ னைப் பாடி
லெள்ளலக லெப்பொருளு மேய்தலெளி தாமே ௭௧

தானேநம் பிரமமெனச் சாற்றிமத மெய்தி
யுனேசு மஃதுழல்வி ருட்கடைகி ளிரோ
நானேயே பிரமமெ ற ஞானிசிரங் கொய்துங்
கானேயுங் கொணறையணி காவைநக ரானே ௭௨

காவைநகர் மேயவருட் கண்ணுதலார் பாடிப்
பூவைமகிழ்த் தேத்துகலாப் புல்லறிவீர் தும்பாற்
கோவைநிகர் தரவுரப்பிக் கடற்றனவரி னீவீர்
நாவையசைத் தவனவற்கு நவிலவெவன் வல்லீர் ௭௩

எவனெள்ளி னெய்யெனவே யாண்டுநிறைத் துள்ளா
னெவன்படைத்துப் புரந்தழித்தற் கேற்றவன்மு வடிவ
மெவன முதலோ டிடையையி லாதிருப்பா னென்று
மவனெனையாட் கொளுங்காவை யணனலெனக் கண்டாம் ௭௪

கண்மமதே பென்றுமுத லென்றுகரை வார்கள்
சென்மமகன் னு னடியிற் சேர்ந்துசுகப் பாரோ
த கம்மக லாதொலிருந் தந்திவன மேய
புண்மலம கன்றவர்பு சித்திரநத் பேதே ௭௫

பேதையத் மையலினுற் பேதுறுகின் தேனைப்
போதமைநின் பொன்னடியிற் பொருத்துவையோ வன்றித்
தீதமைக ருஞ்ருதியிற் சேர்ப்பை யோநின் சித்த
மேததீயன் வேழவனத் தேய்த்தெருந் கதியே ௭௬

கதிரொளியுங் கண்ணொளியுங் கலப்பதுபோ லுன்றன்
மதுவவிழு மலாடியின் மகிழ்வொடு கலக்கு
முதிர்வருகத் தாத்துவித வுண்மையெனக் கருளாய்
வெதிர்புரைமென் றோளியர்கூழ் வேழனைத் தானே

௭௭

தானமொடு தவம்விரதஞ் சற்றுமறி யாத
தினனுமுன் சேவடியிற் சேர்ந்துசுகப் பேடுன
தெனமர்பொ தும்பர்தொறுஞ் செழுமயில்க ளா லு
ஞானதல மேயவுயர் நாரவடி வாளா

௭௮

வடிகமழும் வேல்விழியார் மையலென வோதந்
தடிகமழுஞ் சலதியிடைத் தமிழனுழ லாதான்
கடிகமழ மலாடியாய் கலமருள்வ தென்றோ
பொடிகமழு மேலிடிடைப் பொதகவ னத்தாய்

௭௯

நாயினுமல் லாய்நீனியே சார்ந்தவொரு நாயென்
றியில்புழு வொத்துருகச் செல்லலுற னன்றோ
ஞாயிற்றெடு சந்திரனு நாடிமகிழ்ந்தேத்து
நாயில்களோ னாந்துபொடி நாகவன மேயாய்

௮௦

வேறு

நாக வண்களைத் தொறுமுறை நாகம தெல்லா
நாக மேயவைந் திருவினை நகவலை தீர்க்கு
நாக மாவனத் தேயமர் நம்பர னாய்
நாக வெஞ்சிலை நாறனை நாடுதி மனனே

௮௧

மனமெ னும்பெரு மாமத யானையை வயங்குன்
தனமெ னும்மலர்த் தாட்டுணை யாகிய தறியிற்
சினமி லக் பெனுங் கயிற்றினுற் சிமிழ்த்திடு வேனோ
வனமி குந்தொளிர் காலையின் மேவிய மணியே

௮௨

மணிமு கன்னோ ராறுடை வள்ளலை யீற்ற
பிணிமு கந்தொழும் காலையெம் பெரும்பதி யார்த்கே
பணிபு ரித்திடப் படுமென திடைப்பக ரீர்த்தின்
றனுதி யாதூந் தியறநட்ட வல்லையந் தகனே

௮௩

தலாகமை சாலின தருளினைச் சார்வது முளதோ
துகளு லாமலர்ச் சுரிசுழற் றோகையர் தமக்கே
அகமெ லாமளித் திடருறு மனியவ னேனே
செகமெ லாம்புகழ் காலையின் மேவிய சிவனே

௮௪

சிவந்த உட்பெயர்ச் செம்பியன் செய்வி பாட்டை
யுவந்த காவையம் பெருமபதி யாற்றனை புளமே
நவந்த ருத்துதி கொடுந்ந காடுல யாற்ற
பவந்த விரந்தரும் பாகதி யிடைப்படர் வாயே

அரு

வாயி னுலுனை வழுதத லென்றிரு வயக்குள்
கோயில் சூழ்த்தறி யேற்பி மேற்காக் கூப்பி
சேயிதழ்க்கனி மொச்சிது மியர்மயற் றீரோ
னாயி னேற்கனிச் சுதியெவ னாகமா வனத்தாய்

அரு

மாவ ணங்கொளு மரலவ னெடுமல ரவனுங்
தூவ ணங்கொளு மலர்கொடு தூய்த்தொழு தேத்துங்
காவ ணங்கொளு மறுகுடைக் காவையம் பரனை
நீவ ணங்குதி நிகரிலாப் பதம்பெற நெஞ்சே

அரு

நெஞ்ச மேயினு மஞ்சுத னீயெவ னெடுத்தே
கஞ்ச மார்சுனைக் காவையங் கடிநக ரானைத்
தஞ்ச மாவது நீயலா லிலையெனச் சார்ந்துங்
வஞ்ச மார்மன ழிறலிசெய் வாதனை தனக்கே

அரு

வாத ழூர்வரு மறைமுதற் றலைவர்வாய் மலர்ந்த
போத நற்றமிழ் மாலையப் புகன்றுகேட் டருள்செய்
சீத நீர்வயற் காவையிற் நிகழ்தருந் தெய்வ
நாத னாமர்க் திடவென துள்ளநற் றுளியே

அரு

தனிரி யற்கொளு மேனியந் தையலார்க் கூழ்க்
கனிகொள் வெம்மனக் கடையனே னாயினு நின்ற
னெனிகொ டாமரை மலரடி நீனைப்பினை யொழியே
னனிகொ னுவனன் னீழலி லமரருட் பிழம்பே

கூய

வேறு

அருளு ருக்கொளு மால நீழ லமர்ந்து நால்வ ரகத்தெழு, மருளி
ரித்துமுப் பொருளின் வாய்மை வகுத்த ஞானவ ரோதயா, தெரு
ள்கொள் செவ்விசிச் செம்பி யன்றினஞ் சிந்தை யோகையோ டே
த்துறும், பொருள்பொள் காவை யின்மேய தெய்விகப் புண்ணி
யப்பொருள் போற்றியே

கூய

பொருதிரைக் கடலிடை யுறுத்தெழு பொங்கு காளகூ டத்தையே
திருமி டற்றி ன்மைத்து வானவர் திரளை யாண்டருள் செல்வமே
கருவிமா மழைகண் படுக்குந் கடிக்கொள் பற்பல காவல்குழ்
பொருவில் காவையம் பதியின் மேவிய புரித சித்பர போற்றியே

கூய

நாய காவறு பத்து மூன்றுநன் னாயன் மார்தமை யாண்டரு
யே வாமறை யோன்ற னனுமே தொடரொணு மற்றுலங் குநம்
றேய மார்சடைச் சுந்த ராகவ தந்தரா சுதைத்தொடு கடற்
பாய லான்றொழும் காவை மேவிய பஞ்ச கிர்த்திய போற்றியே
கௌ

பஞ்ச லாம்பதப் பனிமொழிப் பெரும் பந்துலா முலைப்பா வைமார்
கஞ்ச லாங்கொடு வேல்விழிபொர நன்னி லைகுலை வேன்றனைக்
கஞ்ச மென்மலர்த் தாட்டு ணைதனைக் காட்டி யாண்ட புராதன
மஞ்ச லாம்பொழிற் காவை மாநகர் வயங்கு பேரொளி போற்றி
யே
கௌ

ஒளிகொள் வெண்பிறை குடு செஞ்சடை யுலக காரண போற்றி
யே, யளிகொ ளன்பருக் கெய்ப்பில் வைப்பெனு மமல நாயக
போற்றியே, களிகொள் தேவர்க ளோடு நான்மறை நாடரும்
பொருள் போற்றியே, களிகொள் வண்டிசை பாடு பூம்பொழிற்
காவை மேயவ போற்றியே.
கௌ

மேய பாரிடை யைந்த தாகி விளங்கு நீரிடை நான்கதாய்த்
தேயு தன்னிடை மூன்ற தாகியே செப்பு காலிடை யிரதாய்ப்
பாய விண்ணிடை யொன்ற தாகிப் பரந்து நின்றிடு பான்மைகொ
யே ஞான தலத்தின் மேவிய சுருதி நாயக போற்றியே, கௌ

சுருதி யாயிர மாயிரம் பெயர் சொல்லி வாழ்த்துந் தூயவா
கருதி யென்வி னைமா சலுத்து கடைக்க ணித்தக பாலியே
குருதி வேற்காக் குகனை யின்றருள் குலவும் மட்டகு ணுலயா
தருண மாமதி குடுகா வையெஞ் சுகள் நிட்கள போற்றியே கௌ

போற்றி சங்கர போற்றி சாம்பவ போற்றி சந்திர சேகரா
போற்றி புங்கவ போற்றி புண்ணிய போற்றி பூதகன் னாயகா
போற்றி பன்னக பூடணபுகல் போற்றி காமபு ராந்தகா
போற்றி வதுவித காவை மேவிய பூரணப் பொருள் போற்றியே
கௌ

பூர ணரி னதுயர் கொள் பொன்முடி போற்றி போற்றி
நின் பொலிமுக, நார ணதிய ரேத்து நின்புயம் போற்றி போற்றி
நிறைந்தரம், பார ளாவுறு மன்பர் மும்மலம் பாற்றி யன்னவர்க் கரு
ள்செயு, மேர ளாவுறு வேத தூபுர மிலங்கு சீரடி போற்றியே ஈ

வாழ்த்து.

தழைதரு வெள்ளை நாவனன் நீழற னீலமர்
 தனிமுதல் வாழ்க
 கழைதரு மொழிகொ ஞாயகி லாண்டக்
 கவின்மிகு நாயகி வாழ்க
 விழைதரு மிவருக் கன்புசெய் மனத்து விளம்புறு
 மடியவர் வாழ்க
 பிழைதபு தூய வைதிக சைவப் பெறுநெறி
 யேமிக வாழ்க.

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீமெய்கண்டேசிகன்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

